

بازتعریف محوطه مجموعه بیمارستانی امام خمینی با رویکرد باغ شفابخش

شکوفه السادات نائینی^{۱*}، نیوشا بهداروندی^۲، دکتر حسین مدی^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین. Sh.naeni@yahoo.com

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین.

Nioosha.behdarvandi@gmail.com

^۳ استادیار دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین

medi@arc.ikiu.ac.ir

چکیده

امروزه رویکرد طراحان به معماری منظر و خصوصا طراحی محوطه مجموعه های درمانی صرفا جنبه زیبایی شناختی ندارد. بلکه منظر به عنوان عنصری شفابخش که با کاربر ارتباط برقرار می کند و باعث شفای جسمی و روحی او می شود مورد توجه قرار می گیرد. مجموعه بیمارستان امام خمینی با قدمت هفتاد ساله و سیل عظیم مراجعین از سراسر ایران نیازمند باز تعریف جدی در طراحی محوطه خود می باشد. در همین راستا تحقیق حاضر به چگونگی تحقق ابعاد کالبدی یک باغ شفابخش در محوطه بیمارستان امام خمینی می پردازد. روش به کار گرفته شده در این پژوهش از نوع توصیفی - پیمایشی است و اطلاعات به دو طریق مطالعات اسنادی و میدانی (پرسشنامه، مصاحبه و مشاهده) جمع اوری شده است. جامعه آماری این تحقیق 50 نفر از بیماران بستری در این مجموعه درمانی می باشد. از جمله ویژگی های باغ های شفابخش می توان به وجود امنیت و ایمنی، افزایش تعاملات اجتماعی، افزایش ارتباط با محیط و توسعه ورزش و تحرک اشاره کرد.

واژه های کلیدی: باغ شفابخش، مجتمع بیمارستانی امام خمینی، بازتعریف در طراحی محوطه، افزایش ارتباط با محیط، توسعه ورزش و تحرک.